

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum IV. Decretalium, per viginti, & unum Titulos distributum, De Sponsalibus, Et Matrimoniis, eorumque impedimentis, ac dispensationibus,

...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1702

§. XIV. De impedimento ex affinitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73058](#)

in sacris, ex n. cod. nec illi annexa est ex natura rei per num. 942. sed sola Ecclesiae constitutio per n. cund. & probabiliter immediate ex voto solenni castitatis, mediata autem ex Ecclesiae precepto ex n. 944. falso in casu, quo à Clerico non regularitate votum castitatis in receptione sacri ordinis emissum est; si enim per malitiam ab eo missum esset, adhuc tenetur sic ordinatis ad continentiam, sed immediate vi precepti, ex n. 954. & tali causa adhuc maneret inhabilis ad matrimonium jure contrahendum, ex n. 956. & seq. quando autem dicitur, quod alia sit causa Clerici, alia Monachi, quoad obligationem servandi continentiam, illa aliena, seu differentia non sita est in eo, quod Clerici non regulares ad continentiam servandam non teneantur ex voto; sed solo Ecclesiae precepto; regulares autem ex voto: sed in hoc, quod, licet ambo teneantur ex voto, tamen Clerici non regulares id non habeant ex vi statutus Clericallis in sacris; secus Regulares, vi statutus sui regularis, eò quod illa obligatio pertineat ad essentiam status Religiosi; non autem statutus Clericalis, ex n. 942. & 946.

§. XII.

De impedimento Ligaminis.

De hoc egimus tit. 4. à n. 729. per ligamen hic intelligitur matrimonium actu confitens inter duos; & est impedimentum dirimenti matrimonium contrahendum, aut eo stante contractum ab uno conjugi cum alio, seu alieno, juris divinitativi, non naturalis ex dict. à num. 738. & procedit, licet primum matrimonium sit tantum ratum; secundum autem etiam consummatum; immo & juratum ex dict. à n. 733, primum autem matrimonium ratum tantum nullà potestate humana nisi summi Pontificis solvi posse, sic ut conjugibus illis transire liceat ad alia vota probabilissima sententia tenet, ut retulimus à n. 1611. alijs tamen hoc negantibus à n. 1621. solvit tamen securâ professione religiosa per n. 1609. post legem Evangelicam, etiam infidelibus polygamia, seu uxorum simultanea pluralitas illicita est ex n. 749. & horum matrimonia consummata, immo etiam rata tantum, nullà potestate humanâ dissolvi possunt ex n. cod. & seq. possunt tamen in casu,

§. XIII.

De impedimento publicæ honestatis
seu justitiae.

Impedimentum publicæ honestatis est 1994. propinquitas personarum, proveniens ex sponsalibus, dirimens matrimonium contrahendum, aut eà stante contractum à quolibet sponsorum cum consanguineis alterius; ut exposuimus tit. 1. à n. 191. ubi, Cur hæc propinquitas, Ecclesia constitutione, dictum effectum producens, vocetur publicæ honestatis, vel justitiae; exposutum est. Est impedimentum juris tantum Ecclesiastici per n. 392. & quidem perpetuum ex n. 195. non datur nisi inter sponsum, & consanguineos sponsæ; ac inter hanc & consanguineos sponsi ex n. 194. nō autem inter eorum affines, aut consanguineos ad invicem, per n. cund. & seq. Nascitur ex sponsalibus tam de futuro, quam praesenti, iisque puris, certis, nec factis in praedictum priorum sponsalium ex n. 196. & quidem juxta jus antiquum etiam ex invalidis præterquam ex defectu consensu ex n. 202. hodie autem, & jure novo solum ex validis per num. 208. & seq. Olim extendebat se usque ad quartum gradum, per n. 223. & quoad hoc nihil mutatum est à Tridentino, quando nascitur ex sponsalibus de praesenti ex n. 223. si autem provenit ex sponsalibus de futuro, hodie non excedit primum gradum ex n. 223. an vero nascatur ex sponsalibus principio validis, sed postea sponsorum consensu mutuo dissolutis? diximus à n. 206.

§. XIV.

De impedimento ex affinitate.

De affinitate specialiter actum tit. 14. 1995. à n. 1211. ubi etiam exposuimus, qualiter jure civili, qualiter canonico accipiatur. Jure civili non nascetur ex copula fornicaria; secus de jure canonico, à n. 1212.

§. XV.

De impedimento ex impotencia.

& seq. & in ordine ad praestandum impedimentum matrimonio non attenditur affinitas secundum leges, sed secundum sacros canones ex n. eod. Non nascitur ex copula, nisi perfecta, & consummata per n. 1213. & de jure canonico tam fornicaria, quam conjugali per n. 1215. ex affinitate non nascitur affinitas per n. 1214. & n. 1223. Unde inter consanguineos viri, & mulieris, inter quos habita est carnalis copula, nulla est affinitas, nullum impedimentum exinde, per n. 1214. & seq. sed tantum inter virum, & consanguineos mulieris cognitae ab illo, ac inter istam, & consanguineos viri. Consanguinei talis mulieris, in eo gradu, & linea, sunt affines viro, in quo gradu, & linea, sunt consanguini mulieris, & vicissim consanguini viri in eo gradu & linea sunt affines mulieris, in quo gradu & linea sunt consanguini viri, juxta regulam in n. 1225. ubi etiam n. 1227. dedimus regulam construendi arborum affinitatis.

Affinitas, saltem de jure canonico, habet suos gradus per n. 1228. & alia est legitima, alia illegitima ex n. 1217. & seq. Utraque dirimunt matrimonium inter affines, ex n. 1216. & seq. jure tamen solum Ecclesiastico, etiam in primo gradu tam lineæ rectæ, quam transversæ, seu lateralis per n. 1231. & seq. & quidem perpetuo ex n. 1216. & seq. olim utraque extendit se ad septimum gradum inclusivè; hodie autem legitima, solum ad quartum; illegitima ad secundum duntaxat gradum inclusivè, per n. 1229. de penitus autem contrahentium in gradu prohibito, dictum est à n. 1238. Affinitatis tria sunt genera, ex n. 1218. ubi in seq. expositum, quomodo & quando, primum, secundum, & tertium genus affinitatis contrahatur. Ceterum genus non mutat gradum affinitatis ex n. 1219. inter consanguineos viri, & mulieris, inter quos copula intercessit, nasci potest affinitas secundum, & tertij generis, per n. 1220. secundum, & tertium genus in ordine ad matrimonia, jure canonico non attenditur ex n. 1223. attenditur tamen quædeoque in alijs causis per n. jam citatum.

De impotencia agitur tit. 15. à n. 1261. est vitium corporis naturale, vel accidentale, impediens coitum, per n. 1273. Tali impotencia coëundi, seu exercendi copulam perfectam, seu naturalis, & viceversa; vel si respectiva, solum cum illo, respectu cuius impotens est, non respectu aliorum, per n. 1266. non autem si solum sit temporalis per n. 1268. est impedimentum juris naturalis ex n. eod. nascitur vel ex frigiditate in viro, n. 262. vel ex nimia ariditudine in femina per n. eundem. vel ex maleficio, aut alia causa extrinseca in alterutro, aut utroque per n. eundem. Sterilitas nullum parit impedimentum matrimonio per n. 1272. nec impotencia superveniens matrimonio rite contractu, etiam rato tantum ex n. 1274. & seq. nec feminum, vel infirmitas ex n. 1284. & seq. quid dicendum de hermaphroditis, eunuchis, & spadonibus, constat ex n. 1286. & seq. de impotencia ex parte mulieris, & ad quid teneatur, diximus à n. 1289. & impotencia dubia, à n. 1294. an conjux potens, & quando ac qualiter reclamare possit contra matrimonium ex impotencia alterius? à n. 1296. an matrimonium ob unius impotentiam diffidatum restaurari, & quomodo debeat à n. 1309.

§. XVI.

De impedimento ex clandestinitate.

Hoc impedimentum inducitum est jure of Tridentini: unde clandestinitas hic supponit pro defectu forma: à Tridentino praescripta in contractu matrimoniali, nimirum ut fiat *in facie Ecclesie*, seu in presencia Patochi, & testium; de illo egimus tit. 3. à n. 632. olim matrimonium contractum cum tali defectu, seu cum dicta clandestinitate, validum erat, sed illicitum, ex n. 633. hodie autem, ubi decre-